

תת"ע 2776/05/16 - מדינת ישראל נגד יונתן אדרי

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 2776-05-16 מדינת ישראל נ' אדרי יונתן
בפני כבוד השופטת שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונתן אדרי

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום

האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה מיום 11.4.16 של נהיגה ברכב כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 7.10.11 (ארבע וחצי שנים) בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], התשכ"א - 1961 (להלן: "**הפקודה**") ונהיגה ברכב ללא פוליסת ביטוח תקפה בניגוד לסעיף 2(א) לפקודת ביטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תש"ל - 1970.

המחלוקת

מי נהג ברכב. לטענת המאשימה הנאשם נהג ברכב ולטענת הנאשם אשתו נהגה ברכב.

אין מחלוקת כי לנאשם לא היה רישיון נהיגה תקף ביום האירוע.

הראיות

מטעם המאשימה העידו השוטר רס"ר אלון עובדיה (להלן: "**השוטר**") והשוטרת רס"מ אלינור אסרף (להלן: "**השוטרת**").

עמוד 1

באמצעות השוטרים הוגשו: הזמנה לדין וכתב אישום (הדו"ח) - 1/ת, מזכר המשך נסיבות של הזמנה לדין - 2/ת, מזכר מאת השוטרת - 3/ת, דו"ח על עיכוב - 4/ת, תצלום אויר של אזור האכיפה ובו מסומן מסלול נסיעת אשת הנאשם לפי עדותה בדין - 5/ת.

מטעם הנאשם העידו הנאשם ואשתו הגב' רחל אדרי (להלן: "**אשת הנאשם**") ובאמצעותם הוגש צילום הצומת - 3 צילומים - 1/ת.

דין והכרעה

הדו"ח (1/ת) והמזכר (2/ת) כוללים פירוט נרחב של נסיבות ביצוע העבירה.

לפי הדו"ח (1/ת) במהלך אכיפה בשעת לילה, הבחין השוטר אשר נהג בניידת ברכב הנאשם (להלן: "רכב הנאשם"/"הרכב") ובנאשם עצמו, נוסע מרחוב הרב אגן לכיוון צומת עם רחוב הנביאים. השוטר הבחין כי גלגלי הרכב פונים ימינה. לאחר שחלף עם הרכב על פני הניידת הבחין השוטר כי הנאשם שינה את כיוון נסיעתו ובמקום להשתלב ימינה, פנה עם הרכב שמאלה לכיוון הצומת של רחוב הנביאים עם רחוב שטראוס. התנהגות זו של הנהג עוררה את חשדו של השוטר ולכן הוא ביצע פניית פרסה בצומת עם רחוב אתיופיה, חזר לרחוב הנביאים ונסע אחרי הרכב, תוך שמירה על קשר עין רציף כל העת. השוטר הבחין ברכב פונה ימינה מרחוב הנביאים לרחוב שטראוס. בשלב זה כיבה השוטר את גשר התאורה המהבהב של הניידת, פנה ימינה לרחוב שטראוס וראה שהרכב נעצר סמוך לפניה לרחוב חיי אדם. השוטר הבחין בנהג שלבש חולצת פסים לאורך בצבעים כחול לבן יוצא מדלת הנהג ועובר לצד שני של המושב הקדמי ליד הנהג.

במזכר (2/ת) כתב השוטר פירוט נוסף לגבי נסיבות האירוע. על פי המזכר הבחין השוטר באשה בבגד מוזהב ושיער בלונדיני היוצאת מדלת קדמית ימנית מהמושב לצד הנהג ועוברת על פני חזית הרכב ונכנסת למושב הנהג. במושב האחורי של הרכב ישבו 3 ילדים קטנים. עוד ציין כי בהתקרבו לרכב במרחק של כ- 50 מטרים ממנו, הדליק שוב את גשר התאורה ועמד במקביל אליו כשהאשה כבר הייתה ישובה במושב הנהג.

תגובת הנהג בת/1 הייתה "עצרתי את הרכב כי הילד בכה". תגובתו השנייה בעת רישום הדוח הייתה "אשתי עצרה את הרכב וזה מה שתשמע בכל מהלך המשפט".

השוטרת אשר ישבה בניידת לצד השוטר תעדה במזכר(3/ת) את דבריו של השוטר "אלינור משהו מסריח לי עם הנהג הזה שעכשיו יצא מרחוב הרב אגן, הוא רצה לפנות ימינה ראה אותנו ופנה שמאלה". גם על פי המזכר של השוטרת הניידת ביצעה פניית פרסה בצומת עם רחוב אתיופיה, ולאחר כיבוי גשר תאורה נסעה אחרי רכב הנאשם. כאשר הגיעו לצומת הרחובות חיי אדם ושטראוס אמר לה השוטר "הנה הוא אלינור הם התחלפו". השוטרת לא הבחינה בנאשם ובאשתו מתחלפים, אך הספיקה לראות את דלתות הרכב פתוחות ואת האישה סוגרת את דלת הרכב.

השוטר בעדותו לא זכר אם שיתף את השוטרת שישבה לצדו במעקב אחרי הנאשם, אם כי הניח ששיתף (פרוט' עמ' 6 ש' 16). השוטר לא יכול מדוע השוטרת הייתה בחיפוש אחר הרכב בעוד שהוא היה בקשר עין רצוף עמו (פרוט' עמ' 6 ש' 22-23).

השוטר שב והדגיש כי שמר על קשר עין עד לעצירה מוחלטת וההתחלפות (פרוט' עמ' 6 ש' 13-14, 27-29, 30-31). השוטר אמר כי ראה בעיניו את הנאשם עצמו נוהג כשחלף על פני הרכב לראשונה (פרוט' עמ' 5 ש' 21). כשנשאל איך הבחין בנאשם נוהג בשל חלונות כהים שברכב, ציין כי ראה אותו דרך השמשה הקדמית כיוון שחלף אנכית לו (פרוט' עמ' 7 ש' 10-11). גם השוטרת העידה שלא ראתה כי חלונות הרכב כהים (פרוט' עמ' 10 ש' 15).

מתמונות הרכב שהוצגו בדיון ניתן לראות היטב את החלק הפנימי של הרכב למרות החלונות הכהים.

השוטרת בעדותה אמרה כי השוטר שיתף אותה באירוע בשלב שאמר לה "משהו מסריח עם הנהג" ביצע פניית פרסה וכיבה את האורות (פרוט' עמ' 8 ש' 29). השוטרת לא ידעה לומר בוודאות אם נסעו אחרי הרכב אבל מאמינה שנסעו אחריו (פרוט' עמ' 9 ש' 1-2). השוטרת אמרה שמיד לאחר ששיתף אותה סייעה לשוטר לחפש את הרכב (פרוט' עמ' 9 ש' 7-8).

השוטרת העידה כי הבחינה בדלתות הפתוחות של הרכב כשכבר היו במקביל לרכב. (פרוט' עמ' 9 ש' 12-17) וכי השוטר אמר לה "הנה הוא אלינור הם התחלפו" בצומת הרחובות חיי אדם נתן שטראוס (פרוט' עמ' 9 ש' 19-20). לטענתה היא פספסה את הרגע של ההחלפה כיוון שהיא המשיכה לחפש את הרכב במבואות בצד ימין (פרוט' עמ' 9 ש' 24-26).

השוטרת העידה כי יתכן שלא "העירה את כל חושיה" עד השלב שבו אמר לה השוטר שהם התחלפו ואז ההחלה לחפש את הרכב המדובר (פרוט' עמ' 10 ש' 1-5) עוד אמרה השוטרת בעדותה: "אלון ידע מה לחפש כי הוא ראה, שנסענו אחריו, כיוון כללי, להגיד שראיתי הייתי מציינת היה עושה את החיים יותר קלים". (פרוט' עמ' 10 ש' 10-11).

על פי עדות את הנאשם היא ובעלה נסעו באותו לילה, לאחר אירוע משפחתי מכיוון כללי יפו לכיוון הבוכרים, והיו אמורים להביא פאה ללקוחה שהמתינה לה ליד שוק הבוכרים. ברכב ישבו ארבעת ילדיהם והקטן בן מספר חודשים בכה ולא הרגיש טוב. לבקשת בעלה היא עצרה את הרכב ויצאה למושב האחורי לחפש מוצץ לילד ואז הניידת עצרה לידם (פרוט' עמ' 11 ש' 8-11).

אשת הנאשם לא ידעה לתאר במדויק את מסלול הנסיעה וציינה כי "**בעלי מכיר את הרחובות, לא אני, היינו מהעיר ומהעיר עלינו רק ישר**" (פרוט' עמ' 13 ש' 10).

לדבריה הם הסבירו לשוטרים שהתינוק צורח ונגשו לטפל בו. לטענתה היא נסעה באותו יום לכיוון הבוכרים כדי למסור פאה ללקוחה (פרוט' עמ' 11 ש' 26-27). עוד ציינה כי הם גרים בגבעת זאב, ואלמלא הייתה צריכה להביא ללקוחה את הפאה הייתה נוסעת ימינה מרחוב הנביאים לכיוון גבעת זאב ולא שמאלה לכיוון שטראוס. עם זאת טענה כי גלגלי הרכב לא פנו תחילה ימינה ולאחר מכן שמאלה ושמלכתחילה התכוונה לפנות שמאלה. (פרוט' עמ' 14 ש' 25 - עמ' 15 ש' 3). אשת הנאשם לא ידעה לומר מה כתובת הלקוחה ולא הציגה קבלה על רכישת הפאה. (פרוט' עמ' 14 ש' 16-18). לדבריה היא יכולה להביא את מספר הטלפון של הלקוחה, אך הדבר לא נעשה (פרוט' עמ' 15 ש' 4).

כשנשאלה מי יצא לטפל בתינוק אמרה שבהתחלה היא יצאה ולאחר מכן גם בעלה (פרוט' עמ' 12 ש' 4-5).

מסלול הנסיעה של הרכב על פי עדות הנאשם תואם למסלול נסיעת הרכב כפי שתיאר אותו השוטר (ת/1). על פי עדות הנאשם הוא לא הבחין בשוטר. הם פנו שמאלה כדי למסור פאה ללקוחה של אשתו אך כיוון שהתינוק מאחור בכה וזרק

את המוצץ, הוא בקש מאשתו לעצור בצד כדי למצוא את המוצץ. לדבריו אשתו הלכה לכיוון הילד להרים אותו והוא הלך לחפש את המוצץ ולאחר שמצא את המוצץ, פתאום הבחין בניידת. (פרוט' עמ' 15 ש' 15-27, עמ' 17 ש' 1-2)).

עוד אמר כי שנה לפני כן היה לו מפגש עם אותו שוטר שתפס אותו נוהג, ואז לדבריו הודה בנהיגה. (פרוט' עמ' 15 ש' 15-31).

עדויות השוטרים אמינות עלי. אני סבורה כי יש ניסיון לטפול אשמת שווא או שלא לדייק בעובדות. עדות השוטר הייתה קוהרנטית, סדורה, מפורטת ומהימנה. השוטר זכר את האירוע וכשלא זכר פרט מסוים העיד מהרשום במזכר ובדו"ח שרשם בסמוך לאירוע.

השוטר כתב בת/1 כי הבחין בנהג נוהג תוך כדי נסיעה בצומת הרחובות אגן ונביאים.

העובדה שהשוטרת לידו לא הבחינה ברכב הנאשם ולא ידעה לזהותו עד לשלב שנעצרו לצדו, אינה פוגמת בעדותו של השוטר. העובדה שלא הבחינה בו מיד מסבירה מדוע היא המשיכה לחפשו. השוטרת לא הייתה מודעת לכך שהשוטר ראה את הרכב, ולא הבינה כי מדובר ברכב של הנאשם עד אשר עצרו לידו. עדותה של השוטרת אמינה עלי. העובדה שעדויות השוטר והשוטרת אינן זהות, אינה מפחיתה בהכרח מאמינותן, והיא מעידה דווקא על אי תיאום עדויות ומסירת הדברים כפי שנקלטו בחושיהם. העובדה שהשוטר שיתף אותה בזמן אמת במה שנקלט בחושיו לגבי חשדו בנהג ולגבי ההחלפה ביניהם המצוינים במזכרה מחזקים את גרסת המאשימה.

ידוע כי דווקא פערים מסוימים בלתי משמעותיים בין הגרסאות יש בהם כדי להעיד על מהימנות הגרסאות ועל אי תיאום ביניהן [כך למשל בתפ(חי') 5711-02-09 **מדינת ישראל נ' שחיבר**, לא פורסם (מיום 2.6.13)].

ומכל מקום פערים קלים שאינם יורדים לשורשו של עניין בין הגרסאות אינם פוגעים במשקל העדויות [ראו מ"ח 7106/00 **סוסן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נד(4) 695].

וכדברי כב' השופטת חיות בע"פ 9184/06 **מדינת ישראל נ' אושר**, לא פורסם (מיום 7.6.07):

"...נסיון החיים מלמד כי בתאור של אירוע מסויים עשויות להתקבל מפי העדים להתרחשות או אף מן המעורבים בו עדויות שאינן תואמות בהכרח זו את זו בכל תג ותו, בייחוד כאשר האירוע מתרחש כהרף עין. לעיתים קורה הדבר משום שכל אחד מאותם עדים היה נתון בעת האירוע לענייניו שלו וקלט רק חלקים מן ההתרחשות בחושיו, או משום שזווית מבטו היתה שונה מזו של חברו. חוסר התאמה כזה, העשוי להתגלות בהשוואה בין עדותם של עדי ראיה או מעורבים שונים, אין בו בהכרח כדי להוביל אל המסקנה כי לא ניתן לסמוך עליהן או על אחת מהן, אם שוכנע בית המשפט כי מדובר בעדים מהימנים ובעדות שאינה מוטה ובמקרה כזה רשאי בית המשפט לנסות ולדלות מתוך אותן העדויות תשתית עובדתית אשר תשתלב לכדי מארג ראיתי כולל ותהא מוצקה דיה לשמש בסיס לממצאים ולמסקנות בהכרעת הדין, על אף חוסר ההתאמה או אי הדיוק בפרט כזה או אחר."

השוטר היה מרוכז יותר באירוע, הוא זה שחשד מלכתחילה ברכב ובנאשם ונסע אחריו, והוא זה שעצר לידו. לפיכך אני מקבלת את גרסת השוטר במלואה במשולב עם גרסת השוטרת וקובעת כי הנאשם הוא שנהג ברכב. השוטרים נסעו אחריו מבלי שהשוטר אבד קשר עין עמו ואחר מכן הבחין השוטר בהחלפה בין הנאשם לבין אשתו.

איני מקבלת את גרסת הנאשם ואשתו, שלה אינטרס ברור לסייע לנאשם לפיה במקום לנסוע למקום מגוריהם נסעו למסור פאה ללקוחה בשעה 23:30 בלילה. הלקוחה לא העידה, לא נמסרה כל קבלה שתעיד על המסירה ואף לא נמסרה כתובתה של הלקוחה. אי הבאת ראיות בעניין זה פועלת לחובת הנאשם (ראו ע"פ 728/84 **חרמון נ' מדינת ישראל**, פ"ד מא(617(3)).

סבורה אני כי מדובר בגרסה שנועדה להסביר מדוע פנו שמאלה ולא פנו ימינה לכיוון ביתם .

עוד אוסיף, כי בלטה העובדה שאשת הנאשם לא ידעה את מסלול הנסיעה בו נסעו ואילו הנאשם ידע היטב. עובדה זו מחזקת את גרסת המאשימה כי הנאשם הוא שנהג ברכב.

עוד אציין כי גרסת הנאשם כי אשתו יצאה להרים את התינוק, והוא יצא למצוא את המוצץ ומיד כשמצאו הגיעה הניידת אינה עולה בקנה אחד עם עדויות שני השוטרים שלפיהם עת עצרה הניידת ליד הרכב הנאשם ואשתו כבר ישבו בתוך הרכב.

לפיכך אני קובעת כי הנאשם הוא שנהג ברכב וכי השוטר הבחין בו גם תוך כדי נהיגה וגם ראה את ההתחלפות, תוך שהזהרתי עצמי כי לגבי מרבית הראיות הסתמכתי על עדותו של השוטר בלבד.

אציין כי העובדה שציין ב"כ הנאשם בסיכומיו כי בעבר הנאשם הודה בנהיגה והורשע אינה מוכיחה כי הפעם הזו לא נהג.

נוכח האמור אני מרשיעה הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ח, 07 מרץ 2018, במעמד הצדדים.